

STRIJD KREET.

OFFICIEËL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

Stichter: **WILLIAM BOOTH.**

BRAMWELL BOOTH, Generaal, 101 Queen Victoria St. Londen E. C. — **J. CUNNINGHAM**, Territ. Kommandant.

-- HOOFDKWARTIER VOOR NEDERLANDSCH-INDIË: JAVASTRAAT 16 — BANDOENG. --

22ste JAARGANG No. 3.

I MAART 1921.

PRIJS 10 CENT.

DE OPOFFERING EN DE DIENST DER LIEFDE

DOOR KOLONEL J. CUNNINGHAM.

DE voorplaat toont ons aan welk denkbeeld de teekenaar heeft van een wondervolle manifestatie van liefde uit een menselijk hart voortkomende. Christus vormde het middenpunt van het tooneel, maar de grootste ontroering wordt verwekt en de aandacht van ieder wordt getrokken door het aandeel, dat een vrouw, in de stad bekend als een zondares, erin had. Ongewijfeld had zij Christus bij een of andere voorafgaande gelegenheid

ontmoet en een liefhebbend woord of een vriendelijke daad van den Heer had haar hart getroffen en haar genegenheid gewonnen.

Wij kunnen gereedelijk aannemen dat zij er niet aan gewend was zich er veel aan gelegen te laten liggen wat andere mensen over haar gedrag dachten. Nu, zoo diep geroerd door de nieuwe en wondervolle liefde die in haar leven was gekomen, stond zij er niet bij stil of het wel de juiste handelwijze was, maar in haar hartstoch-

telijke geestdrift zocht en vond zij de tegenwoordigheid van Hem, wiens vriendelijkheid en medegevoelen haar hadden gewonnen. Wist zij wel, dat de eigenaar van het huis, waar Jezus aan den maaltijd zat, haar aanwezigheid niet wenschte en merkte zij de donkere fronsingen niet op, die herhaaldelijk zijn gelaat verduisterden en begreep zij niet, dat hij haar komst hoogst kwalijk nam en er zeer over ontsticht was, dat zij in zijn huis vertoefde? Misschien wel,

want hoewel wij vernemen dat zij slecht was, moeten wij ons niet verbeelden, dat zij dom was; maar liefde is blind en berekent de kosten niet. En het was liefde die de vrouw op haar aangezicht voor Jezus deed nedervallen, waar zij met hare tranen zijne voeten wiesch en ze afdroogde met de haren van haar hoofd.

Haar daad scheen sterk gesproken te hebben tot den Heiland Die, de gedachten kennende die Zijn gastheer door het hoofd gin-

Vervolg pag. 3.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Bevorderingen,

tot LUITENANT:

Kadet-Luitenant H. Karlsson.

Aanstellingen.

Stafkapitein F. Palstra, naar Pelantoengan, Leprozerie.

Adjudante A. Beckley, naar Hoofdkwartier.

Ensigne L. Minneboo, naar Koen doer, Leprozerie.

Kapiteine A. Kyle, naar Hoofdkwartier.

Kapitein P. Rolffs, naar Semarang, Boegangan.

Kadet A. Picaully, naar Cheribon.

Bandoeng, 20 Februari 1921,

J. Cunningham,

Territoriaal Leider.

VAN DEN LESSENAAR van den CHEF-SECRETARIS

20 Februari 1921.

DE TERRITORIALE LEIDER IN
CHERIBON.

De afgelopen maand viel aan onze makers in Cheribon de eer te beurt van een bezoek van den Territoriaal Leider. Ensign Schulz vergezelde den Kolonel en zij brachten een gezegenden Zondag in deze sultans-stad door.

Zijn bezoek was een aanmoediging voor Kapitein Tanihatu en zijn Luitenant, die hun best doen de boodschap des Heils in Cheribon te verspreiden.

De Kolonel was in het bijzonder ingenomen met den arbeid onder de jeugd in dit Korps. Indien op dezen weg wordt voort gearbeid, voorzien wij een zeer goede toekomst.

***

LUITENANT-KOLONEL ANDERSON EN BRIGADIER ANDERSEN zijn al spoedig na haar aankomst in Bandoeng, op reis gegaan en hebben thans de meeste posten op Java reeds bezocht.

De dames kwamen in Bandoeng terug vol van al het geziene en de ondervonden zegeningen. Zij hadden de vreugde mogen smaken, honderden zielen op hun tournee te mogen zien neerknielen, zoekende naar verlossing.

Het is te begrijpen dat de Kolonel en de Brigadier erg vermoeid waren, maar toch zijn ze vol goeden moed naar Celebes gegaan.

Wij wenschen haar een voorspoedige reis toe en vertrouwen dat zij groote zegen zullen brengen waar zij komen.

***

INSPECTIEBEZOEK WELTEVREDEN.

Deze maand had ik het genoegen Weltevreden te bezoeken voor inspectie in het militair tehuis en de korpsen en genoot verder van de samenkomsten op Zondag 30 Januari.

's Morgens hadden wij een goede heiligings-samenkomst in het militair tehuis en 's avonds een echte heilssamenkomst in het Chineesche Korps, waarin een aantal heilssoldaten werden ingezegend. De oude, vurige Leger-geest ontbreekt zelden in deze beide korpsen en altijd weer ondervinden wij hier het opwekkende gevoel van te zamen te strijden tot de verlossing van zielen. Een aantal zielen zochten dan ook de verlossing van Jezus Christus.

Des middags hadden wij, begünstigd door goed weder, een mooie openlucht-samenkomst op het Waterlooplein. Opmerkelijk was de begeerigheid, waarmede de Inlanders en ook enkele Europeanen en anderen luisterden naar onze boodschap.

***

MAJOOR WOLTERS is naar Pelantoengan vertrokken voor de jaarlijksche inspectie der uitgebreide administratie dezer inrichting.

***

DE WERELD - VELDTOCHT

IN verband met het beroep van den Generaal op iederen Heilssoldaat in de geheele wereld om zich gedurende het jaar 1921 te verbinden in een algeheele en onversaagde poging om het Koninkrijk Gods vooruit te brengen door het winnen van zielen en hen tot Jezus en Zijn gerechtigheid te leiden, moeten wij ons niet indenken, dat de Generaal alleen het oog had op het houden van een reeks bijzondere verlossingssamenkomsten.

De Wereld-veltdocht heeft eerder tot doel om alle makers in den heilssrijd ernstig aan te sporen tot het aanwenden van alle wettige middelen en methoden, oude zoowel als nieuwe, om zondaars te winnen en afvalligen terug te brengen tot Christus.

Er is één uitnemend en doeltreffend middel om mannen, vrouwen en kinderen te bereiken. Het middel is zoo oud als de wereld en is jammer genoeg in deze moderne tijden te zeer verwaarloosd. Wij wenschen het te zien herleven en wel zonder uitstel, nu, gedurende de maand Maart en zoo volkomen, dat niemand er ooit aan zal denken dit wederom te verwaarloosen.

HET IS HUISBEZOEK!

Ik heb gezegd, dat het zoo oud is als de wereld en ik voeg daaraan toe, dat het God zelf was. Die een begin daarmede maakte; Hij bezocht geregeld onze eerste ouders in den hof van Eden en wat zou het voor hen, voor ons en voor de geheele wereld beter geweest zijn, indien hunne daden altijd van dien aard geweest waren, dat zij zich over Zijne bezoeken konden verheugen.

Door alle eeuwen heen, is God voortgegaan om Zijn volk te bezoeken, den rechtvaardige ten goede en den booze tot toorn en wraak.

God bezocht Abraham en leidde hem naar een nieuw land en kroonde zijn leven met goedheid en barmhartigheid.

God bezocht Mozes in de woestijn en zond hem vanuit het brandende braambosch naar het volk Israël om het te leiden uit het land van slavernij.

Gods mannen in het Oude Testament volgden het uitstekend voorbeeld, hen door den Almachtige gesteld en bezochten het volk onder alle omstandigheden.

Samuël, de profeet bezocht den Koning van Israël en zijn volk, toen zij Gode ongehoorzaam waren en in een afvalligen toestand verkeerden en daardoor Gods zegen en gunst hadden verloren en hij handelde onbevreesd en getrouwelijk met hen.

De profeet Jeremia was er ten sterkste voor, dat de herders hunne kudde bezoeken en in het 2de vers van het 23ste hoofdstuk van Jeremia lezen wij:

„GIJLIEDEN HEBT MIJNE SCHAPEN VERSTROOID EN HEBT ZE VERDREVEN, EN HEBT ZE NIET BEZOCHT; ZIET, IK ZAL OVER U BEZOEKEN DE BOOSHEID UWER HANDELINGEN, SPREEKT DE HEERE.”

Naar alle waarschijnlijkheid zag de profeet zich genoodzaakt om zulk een sterke taal te gebruiken, zeker omdat het huisbezoek in die dagen evenals in onze dagen, door de herders der kudde Gods verwaarloosd werd.

In het Nieuwe Testament lezen wij van het voorbeeld, dat Christus Jezus ons allen gesteld heeft. Christus bezocht de zieken, de armen, de zondaren, de farizeën; Hij was tegenwoordig bij de begrafenis; Hij zat aan bij het bruiloftsmaal en Hij was altijd bezig met huisbezoek om te heelen, te zegenen of te redden.

Het is Christus zelf, Die Zijn volgelingen leert, dat voor zoover zij de zieken bezoeken, de hongerigen voeden en de vreemdelingen herbergen, zij dit voor Hem doen.

De Apostelen volgden de leeringen van Hun Meester op en het is Jacobus, die ons zoo'n eenvoudige en heerlijke beschrijving geeft van wat godsdienst feitelijk is. Hij zegt:

„DE ZUIVERE EN ONBEVLEKTE GODSDIENST VOOR GOD EN DEN VADER IS DEZE: WEEZEN EN WEDUWEN BEZOEKEN IN HUNNE VERDRUKKING EN ZICHELVEN ONBESMET BEWAREN VAN DE WERELD”. Jacobus 1:27.

Die groote, oude soldaat des Kruises, de Stichter van het Leger des Heils geloofde ten volle dat huisbezoek een middel was om de groote scharen, die nooit kerken, noch godsdienstige samenkomsten bezochten, te bereiken. De bijna tien bladzijden, die in zijn boek „Orders en Reglementen voor Veld-Officieren” aan dit onderwerp gewijd zijn, begint hij als volgt: „GEEN ONDERDEEL VAN HET WERK VAN DEN VELDOFFICIER STAAT IN NAUWER VERBAND MET ZIJN WELSLAGEN DAN HET DOEN VAN HUISBEZOEK.”

Dit artikel heeft zeker reeds menig lezer overtuigd van de wijsheid, de noodzakelijkheid en de voordeelen van het doen van huisbezoek, en als dit zoo is, dan dringt de schrijver hiervan bij iederen makker in den heilssrijd erop aan, om ieder beschikbaar oogenblik te wijden aan het doen van huisbezoek. Stel uw liefde voor Jezus en zielen op proef door het aan te vatten.

Misschien zegt iemand: „Waar moet ik beginnen?”

Mijn raad is: Begin met uw bureu. Bezoek hen allen zonder uitzondering. Bezoek de zieken en doe het in den geest van den Heiland, wees mededeelzaam en zachtmoedig; heb een boodschap van liefde en hoop voor de zieken en zwakken. Waar mogelijk, Bid teederlijk en ernstig. Bezoek de bedroefden met een boodschap van troost. Vraag God wijsheid en genade om U in staat te stellen de gebrokenen van harte te heelen met de balsem Gileads en de boodschap des heils. Bezoek de rijken, wanneer zich daartoe een gelegenheid aanbiedt; bedenk dat ook zij zielen hebben, die hongeren naar het Brood des Levens. Bezoek de armen, zij zijn altijd met ons, ook in Indië. Zij verwachten U te zien en zij hebben uw hulp noodig en als zij „beter af” zullen zijn in dit en in het toekomstige leven, dan zal dit geschieden door de liefde en genade Gods.

Vertel allen, met al de teederheid, die God, de Heilige Geest wil schenken, dat Jezus kan redden tot het uiterste.

Bezoek! Bezoek iedereen! Bezoek, zooals de Heiland het deed, om te zegenen en te helpen!

J. C.

BEGEERTE NAAR ONDERWIJS. De scholen in het Kantewoe district (Midden-Celebes) worden voortdurend druk bezocht. En nu vertelt Adjutant Woodward ons in een brief van twee jongelui die een reis van 8 dagen gemaakt hebben om zijn school te bezoeken. Jammer genoeg, mogen deze jongelui slechts 5 maanden van huis blijven om dan weer naar hun ver in de bergen gelegen kampoenng terug te keeren. Eenige maanden tevoren kwamen 4 jongens uit een ander district die 8 maanden verlof hadden om de school te bezoeken, die er ook vele dagen voor hadden moeten loopen om eenig onderwijs te mogen genieten. Het blijkt dus hoe groote begeerte er bestaat in die bijna ongerepte landen naar kennis en in hoe groote behoefte onze scholen voorzien.

***

In het rapport van het Kerstfeest te KANTEWOE zal men zien dat de Inlandsche vorsten met veel belangstelling het Kerstfeest bijwoonden. Dit is een heugelijk teeken en wij zijn vol vertrouwen op een goede toekomst voor deze districten.

***

ADJUDANT MEIJER moest ons het droevig bericht zenden dat zijne moeder overleden is. De Adjutant is smartelijk getroffen door dit verschijden. Nog kort geleden kwam ook bericht omtrent het overlijden van den broeder van Mevrouw Meijer.

Ik ben er zeker van dat alle kameraden en bekenden van de Adjutants met hen zullen deelen in hun leed en hen in hunne gebeden voor den troon van God zullen gedenken.

Hij alléén is machtig te troosten, maar hij zal ook voorzeker onze makers steunen en kracht geven.

***

VERLOFGANGERS. De Ensigns Palm en Pettersson maken zich gereed om op 3 Maart a.s. deze gewesten te verlaten, per ss. „Kawi”, om naar Europa te gaan met buitenlandsch verlof.

Voor Adjutant en Mevrouw Meijer en hun klein gezin is passage besproken op het ss. „Patria”, dat op 16 Maart van Priok zal vertrekken, naar Nederland.

Ook voor Adjudante van Straaten is plaats op dezelfde boot besproken. De gezondheidstoestand van de Adjudante is den laatsten tijd niet erg goed geweest. Goedsmoeds en vol liefde voor hare kleuters in het Kinderhuis te Salatiga was zij weer aan den arbeid gegaan, maar de krachten waren niet toereikend. Het wil voor haar heel wat zeggen, de kleintjes, die allen veel van haar houden, te moeten verlaten, maar het kan niet anders.

De rust en verandering van klimaat zullen haar veel goed doen hopen wij.

Wij wenschen al onze makers een goeden reis toe en behouden overkomst en zien nu reeds uit naar hun terugkomst, als ze allen versterkt en goed gezond zich weer met ons mogen vereenigen.

***

Het deed ons genoegen bericht te mogen ontvangen van de Ensigns Norling en Midteide, dat zij behouden zijn aangekomen in Nederland op 3 Januari j.l. en wij vertrouwen dat zij beiden thans reeds haar egen land, respectievelijk Zweden en Noorwegen, hebben bereikt. Van harte hopen wij dat zij beiden en vooral Ensigne Norling, die wegens ziekte van hier vertrok, heerlijk op zullen knappen door het koele klimaat en de rust.

Moge God de Ensigne hare volle krachten hergeven, waar zij zoo begeerig is om tot Zijn eer te leven en te arbeiden.

***

VREMEERDERING VAN STRIJKRACHTEN. Met heel veel vreugde hebben wij Stafkapitein en Mevrouw Palstra met hun drie kinderen verwelkomd en aan Adjudante Beckley het „Welkom thuis” toe-

Vervolg pag. 4 kol. 4.

NOG slechts enkele dagen geleden kwam een groote, jubelende schare mannen, vrouwen en kinderen uit de omgeving van Jeruzalem op de stad aan, allen roepende en juichende: „Hosanna, gezegend is Hij, Die komt in den naam des Heeren.” En in hun midden reed op een jongen ezel de groote Prediker van Wien zulk een grooten roep was uitgegaan en van Wien zulke hoge verwachtingen werden gekoesterd, nu Hij zich naar Jeruzalem wendde.

En thans op dezen Vrijdag, welk een gansch ander schouwspel levert Hij op! Nu Hij staat voor Pilatus, de Meester, gegeeseld, met een doornenkroon op het hoofd en een spotmantel om de schouderen geworpen.

Daar klinkt het woord van Pilatus, den Romeinschen stadhouder: „Ziet den mensch. Nu, na zoovele eeuwen, wij dien Mensch aanzien, weten wij hoe onnoemelijk groot leed Hem is aangedaan.

Wij herinneren ons, hoe Hij aan het paaschmaal neerzat, met de wetenschap dat een zijner discipelen op het punt stond hem te verraden.

Wij herinneren ons hoe Hij in den olijvenhof nederknielde, nog steunende op de dichte nabijheid van zijn drie meest beminde en vertrouwde discipelen; vertrouwend op hun medegevoel, toen Hij ginds aan dat steenblok neerknielde, biddend: „Va-

ZIE DEN MENSCH!

der, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan! Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt!” Van dien zwaren strijd teruggekeerd met een begin van overwinning, vond Hij Zijn discipelen slapende. Opnieuw had Hij denzelfden strijd te strijden en nogmaals; tot Hij geheel los van alle aardsche steun — alléén met Zijn Vader een volkomene overwinning had behaald.

Wij herinneren ons hoe Hij toen door Judas werd overgeleverd in handen van de soldaten die waren uitgezonden om Hem gevangen te nemen en voor den Priesterraad te leiden, en hoe ten slotte het doodvonnis werd uitgesproken. Een vonnis dat bekrachtigd moest worden door den vertegenwoordiger van Caesar van Rome, den beheerscher der wereld.

Thans staat Hij voor Pilatus. De drinkbeker is niet voorbijgegaan, doch bitterder en bitterder geworden. Pilatus bewondert Hem. Al dadelijk had hij gezien dat hij hier niet met een misdadiger te doen had. Deze mensch is onschuldig. Onschuldig zegt echter niet genoeg voor een Pilatus. Wat beteekent voor hem onschuld! Had hij niet nog onlangs een kleine onrust ergens in Palestina op de gruwelijkst bloe-

dige wijze doen onderdrukken, volstrekt niet lettende op schuld of onschuld, als alles maar buigt voor zijn wil?

Neen, deze Mensch is geheel anders dan al de helden die zijn legeruitmaken, en dan al de wijzen en hovelingen die hem omringen en dan alle vrienden en machtigen waarmee hij in Rome of waar ook bekend is.

Deze is een grooter held dan de vermetelste van Pilatus helden; deze is een edeler man, dan de hoogstegeplaatste priester in Rome of in Jeruzalem.

Maar ook Pilatus begreep Hem niet, al voelde hij wel dat hier een mensch stond in de meest groot-sche en heerlijke beteekenis van het woord.

ZIE DEN MENSCH!

Ja, een volkomene mensch, verzocht in alle deelen als wij. Getroffen door de hardheid van het leven en de miskenning der tijdgenooten als geen onzer. Maar ook méér dan dat, méér dan een moedig man en een edele persoon. Méér dan een aardsche mensch.

De Zoon van God, Die slechts op aarde kwam om de zonden der Wereld op zich te nemen. En dit gedaan heeft, in dat moeilijke uur in Getsemané.

Zie den Mensch! ja, beschouw uw Heiland. Maar zie ook den mensch, die gijzelf zijt. Als wij in onszelf, in ons eigen hart eens een ernstigen blik slaan, dan is dit misschien niet heel geruststellend.

Paulus zegt ergens: „gelijkerwijs wij het beeld des aardschen gedragen hebben, alzoo zullen wij ook het beeld des hemelschen dragen.”

Nu kan het zijn, dat wij tot de ontdekking komen, dat wij niet alleen in onze lichamelijke gestalte, maar ook in onze verlangens en begeerten heel aardsch zijn en nog weinig van het beeld van den hemelsche hebben.

Welnu, dan mogen wij onszelf weder moed inspreken: „Zie den Mensch!” Jezus aardsche lichaam werd aan het kruis genageld en Zijn stoffelijk omhulsel werd aan het graf toevertrouwd.

Maar geen aardsche kluiusters konden Hem houden en Hij stond op uit den dood. Daardoor maakte Hij het voor allen heerlijk mogelijk het aardsche bestaan af te leggen, d.w.z. in de allerlaatste plaats te stellen en het beeld des hemelschen meer plaats te geven, de allereerste plaats.

Zie den Mensch, den Zoon van God, Die door Zijn peillooze liefde, zulk een heerlijk lot voor ieder schepsel verwierf!

Paaschmorgen.

In de stille morgenschemering
Daalden zachtken englen neder,
Toen de Zone Gods kwam weder
Vol van luister uit het donker graf!

Koor.

Hij verrees! Hij verrees!
't Graf behield Hem langer niet;
Hij verrees! Hij verrees!
Dankbaar wijden wij nu Hem ons lied.

Welk een vreugde was Maria's deel,
Toen zij weer haar Heer ontmoette,
Die haar liefderijk begroette!
Vol aanbidding zonk zij voor Hem neer.

Zoo de Heer in 't graf gebleven
waar,
Waar' niet onze hoop gevloeden?
Nergens hulp voor zonde nooden!
Halleluja! Hij is opgestaan!

Halleluja! Hij, de Zegeheld,
Heeft den dood zijn macht ont-nomen!

Iedereen mag nu vrij komen;
't Nieuwe leven vangt in Jezus aan.

Opstanding.

Christus is opgewekt uit de dooden, de eer-steling der ontslapenen.

Want daar door een mensch de dood is geko-men, zoo ook door een mensch de dooden-opstanding.

Inmers, gelijk allen door hun gemeenschap met Adam sterben, zoo zullen ook allen levend gemaakt worden door hun gemeenschap met Christus.

Ieder op zijn beurt.

Vóór allen Christus; dan zij die Christus toe-behooren, bij zijn komst; daarna komt het einde, wanneer Hij het Koninkrijk aan den God en Va-der overgeeft, nadat Hij elke heerschappij, macht en kracht heeft vernietigd.

Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijne voeten heeft gelegd.

De laatste vijand die vernietigd wordt is de Dood.

Vervolg van pag. 1.

gen, de merkwaardige uiting harer liefde vergeleek met de koude ontvangst die Hem ten deel was gevallen bij zijn intrede in dit huis. Hij bracht dit treffende tooneel dan ook ten einde door de vrouw hare zonden te vergeven zooals God alleen doen kan, erbij voegende: „want zij heeft veel lief gehad.”

Christus vergeleek het gedrag van de vrouw, die een zondares was, met dat van den stijve, nauwelijks hoffelijke, eigengerechte Farizeër. Veroorloof mij in de korte ruimte die nog tot mijn beschikking is, de liefde van de vrouw die een zondares was, te vergelijken met de liefde van Christus Jezus voor de zondaren. De vrouw had een beruchte slechte reputatie, maar ergens in haar hart was iets overgebleven dat reageerde op de schoonheid en de reinheid van Christus, en zoo kwam zij aan de voeten van den Heiland waar al hare zonden vergeven werden.

Christus was de zoon van God en regeerde met den Vader in Heiligheid en vóór de aarde in het aanschijn geroepen was. Maar omdat hij de zielen van de gevallen menscheid liefhad en vervuld was met begeerte naar de redding van zondaren zooals u en ik en zooals deze vrouw, legde Hij Zijn glorie terzijde en kwam op aarde als een man zonder aanzien, met geen plaats om het hoofd neder te leggen.

De vrouw stortte in haar vurige liefde voor Christus, die haar hart gewonnen had en haar tot een nieuw leven leidde, heete tranen tot dat zij samenvloeiden tot een kleine stroom waarmede zij Zijne voeten wiesch.

Christus stortte, in Zijn liefde en vast besluit om de verloornen te redden en hen tot God en gerechtigheid terug te brengen, Zijn hartbloed teneinde ons van zonden rein te wasschen.

De liefde van de vrouw, haar stroom van tranen en het gebruik van hare hoofdharen, waarop vrouwen in den regel zoo trotsch

zijn, om de voeten van Christus af te drogen, dat alles spreekt tot ons hart, maar wij kunnen het begrijpen. Wij zeggen tot onszelve: dit zijn teekenen van het gevoelen en de teederheid van een vrouwenhart, wanneer het bewogen wordt, als van deze vrouw, in de tegenwoordigheid en onder den invloed van den Vriend der zondaren.

De liefde van Jezus, als geopenbaard aan Zijne vijanden, als getoond in het bloed en zweet van Gethsemané en als gezien in de zielsangst aan het kruis van Golgotha in de duisternis en verschriking van den eersten Goeden Vrijdag, spréékt niet slechts tot ons, maar dringt er ons toe uit te roepen met den Romeinschen soldaat die Zijn sterven gadesloeg: „Waarlijk, Deze is de Zoon van God!” Want nergens is ooit zulk een liefde geopenbaard.

Dat iemand in den dood kan gaan voor een vriend, kunnen wij begrijpen, maar waarom Christus Jezus kwam om te sterven voor een geheele wereld van vijanden

's Heilands Kruis.

Als ik bij 't kruishout peinzend sta,
Waarvan Gods Zoon Zijn leven liet,
Dan acht ik 't wereldsche enkel schâ,
Alle aardsche grootheid zinkt in 't niet.

Koor:

't Was aan het kruis, dat Jezus stierf;
Daar gaf Hij Zijn leven vrij!
Maar Hij rees uit 't graf, en leeft nu in mijn hart
En geeft Zijn vrede en liefde mij.
Verhoed het, Heer, dat 'k roemen zou
Dan in des Heilands kruis alleen!
Daar ik op de kracht Uws bloed vertrouwd,
Zijt Gij mijn heil en anders geen!
Zie, hoe mijns Heilands zacht gelaat
Slechts liefde en smarte spreidt ten toen!
Werd ooit een liefde zoo versmaad?
Droeg één gelaat ooit zulk een kroon?
Zoo 't gandsche aardrijk 't mijne waar,
Dat zou een gift zijn veel te klein!
Voor Zijne liefde, wonderbaar,
Wil 'k eeuwig gansch de Zijne zijn!

is verheven boven ons menschelijk vermogen om ten volle te verstaan.

Wij verheugen ons in het feit, dat Hij op aarde nederkwam en Zijn leven voor ons aflegde, maar tegenover de tragedie van het Kruis en in de tegenwoordigheid van zulk een liefde, gevoelen wij, als de vrouw, dat onze plaats is aan Zijn voeten, de taal van ons harte is tranen en onze beste daden moeten zijn de dienst der liefde.

Wilt gij lezer, u met den schrijver vereenigen in een heilig besluit dat onze levens voortaan, in antwoord op zulk een liefde en zulk een opoffering als die van Christus zullen besteed worden om Hem den dienst der liefde te bewijzen en Hem te aanbidden met onze geheele ziel.

Het was God in Christus, Die Hem Christus deed zijn; en het is Christus in ons, Die ons tot Christenen maakt.

KERSTFEEST IN ONZE MEEST AFGELEGEN ZENDINGSPPOST.

Door Adjudant L. H. Woodward van Kantewoe. (Midden-Celebes.)

Adjudant Woodward heeft tijdens het buitenlandsch verlof van Majoor Thomson diens verantwoordelijkheid op de landbouwkolonie te Kalawara waargenomen, maar behield het toezicht op het werk in zijn eigen post Kantewoe, beide posten in Midden-Celebes. Met Kerstmis besloten de Adjudant en Mevrouw tijdelijk te scheiden. Mevrouw Woodward bleef in Kalawara, terwijl de Adjudant naar Kantewoe ging. Hier volgt het interessant verhaal van zijn tocht.

Den 18den December begaf ik mij te paard naar Koelawi, waar ik den volgende dag, Zondag, Ensign Rosenlund assisteerde in zijn samenkomsten, die door honderden menschen bezocht werden.

Maandagmorgen ging de tocht met den Ensign, den onlangs aangekomen Inlandsche bestuursassistent, de Heer Manos en de Magaoe (vorst) van Koelawi, allen te paard, naar Gimpoe, een rit van 6 uren, waar de Ensign's avonds een samenkomst leidde in den dorps-tempel. Daarna overnachtten wij in het huis van den goeroe.

Dinsdagmorgen moest ik afscheid nemen van mijn gezelschap en van het paard en kreeg nieuw gezelschap in enkele schooljongens, die van Kantewoe waren gekomen om mij te halen. Zoo ging ik het bergpad op in de richting van Kantewoe, drie uren van stijlklaarten op en neer, brachten ons aan de Koro, de grootste rivier van Midden-Celebes, die op dit punt overspannen wordt door een rottanbrug van 48 meter lengte. Die brug ziet er ijl genoeg uit, zooals zij daar hoog boven de rivier gespannen is tusschen groote boomen aan weerszijden der rivier. Wel slingert de brug hevig als men er op loopt, maar zij is toch inderdaad heel sterk, want ik heb wel 10 menschen gelijk er op gezien. Er zijn 8 rottans voor de voeten en aan iedere zijde 3 of 4 voor de handen. Groote goederen kunnen er niet overheen gebracht worden en dus moet alle bagage zóó klein worden verpakt dat één persoon het op de rug kan dragen, de beide handen vrij latend.

Na nog 4 uren wandelens, waaronder behoort het beklimmen van een zeer stijle heuvel, gedurende welken tijd slechts eenmaal gestopt wordt om een kopje thee te zetten, besloot ik een kamp op te slaan voor den nacht. Hier en daar langs den weg vindt men kleine schuilplaatsen (de Divisie-Officier noemt ze bosch-hotels) die in den regel bestaan uit een dak van palmbladeren gemaakt. Wij zochten de mooiste uit en spoedig hadden de jongens een vuur aan en de ketel en de rijstpot overgehangen. Na het maal vielen wij al spoedig in vasten slaap.

Woensdagmorgen, na nog een rottanbrug overgetrokken en drie uren gewandeld te hebben, bereikten we Kantewoe. Gauw de lang gesloten deuren en ramen van het kwartier geopend en mijzelf verkleed en toen was ik klaar om de begroetingen van de bevolking in ontvangst te nemen. Daar kwamen ze van alle kanten opdagen en verzamelden zich vóór en achter het huis. Wat waren ze teleurgesteld dat Mevrouw Woodward niet meegekomen was. Om 11 uur v.m. kwamen Luitenant Nelwan, de goeroe en alle schoolkinderen. Zij zongen mij hun welkom toe en dankten God voor mijn behouden aankomst, terwijl ik natuurlijk hoogst gelukkig was hen allen weer te zien. En de heelen dag door bleven de menschen komen, zoodat wij 's avonds een meeting in de kampong konden houden.

's Morgens al vroeg kwamen er 60 menschen om medicijnen en nog bleef de stroom aanhouden van bezoekers die mij kwamen begroeten en naar Mevrouw Woodward informeerden.

Inmiddels kwamen ook de Inlandsche Bestuursassistent en de Vorst van Koelawi die het er op hadden gezet het Kerstfeest in Kantewoe door te brengen. Den volgende morgen nog weer 98 patiënten en de rest van den dag werd besteed aan de voorbereidingen voor Kerstmis.

Eersten Kerstdag weer 82 patiënten vóór 8 uur en toen naar de school voor de samenkomst. Wat een verrassing daar twee à drie honderd menschen te vinden terwijl er nog meer aanstroomden. Het was een wonderbaar schouwspel op den weg over een halven paal lengte een lange rij menschen te zien aankomen op weg naar de school. In een hoek stonden de 80 scholieren en vormden het koor. Alle banken en iedere staanplaats waren bezet en rondom de school stonden nog tallozen, die geen kans hadden binnen te komen. Maar allen te zamen, ruim 500 personen, luisterden vol aandacht. De Inlandsche Assistent, de Magaoe van Koelawi, de Mardika Malolo (vorst) van Pigi Koro en alle hoofden waren tegenwoordig. 't Was een prachtsamenkomst en ik trachtte de betekenis van Kerstmis te verklaren.

Na de samenkomst verzamelden wij ons op het speelplein om de spelen van de schoolkinderen gade te slaan, waarvoor 40 prijzen waren uitgelooft. 't Was een lachen en plezier voor jong en oud zonder eind. In het middaguur werden de spelen onderbroken voor een feestmaal, waarvoor het grootste en vetste varken geslacht was. Luitenant Nelwan en de goeroe's hadden voor de honderde gasten keurige pakjes rijst en sajoer gereed.

Zondagmorgen stonden weer 105 lieden gereed voor medische hulp: voetwonden, zeere oogen, enz maar het grootste deel zijn lijdens aan kropgezwel, die het gezwel laten bestrijken met iodine, waarvan zij groote verlichting onder vinden.

Om 8 uur zijn allen geholpen en dan vangt er weer een samenkomst aan. De 150 personen die mij voor dat doel wachten, worden door de schooljongens onthaald op lied na lied.

Ik schrijf dit verslag op den 27sten December en morgen vang ik mijn reis weer aan naar Kalawara.

Bid voor ons in Kantewoe dat wij bekwaam mogen zijn voor de groote gelegenheden die ons geboden worden.

DEN GEVANGENEN VRIJHEID GEPREDIKT.

26 December 1920, tweede Kerstdag een vreugdevolle en gezegende dag voor bijna al mijn lotgenooten in de Centrale gevangenis voor Europeanen te Semarang.

Hoe groot ook de tegenstelling moge zijn in de gedachten uitgedrukt in de woorden „vreugde” en „gevangenis,” toch bleek het heerlijk mogelijk een dag van waarachtige vreugde te smaken binnen de muren van ons verblijf.

Voorzeker hebben vele omstandigheden, niet het minst echter het bezoek van Luitenant-Kolonel Visser, het hunne daartoe bijgedragen. De z.g. kerk was voor deze gelegenheid met groen en bloemen versierd. En de Legervlag plekte lieflijk met haar rood, geel en blauw tusschen de rozen en anjelieren.

Het was een groot genot naar de getuigenissen van Majoor Dr. Wille, Mevrouw Ensign Uijlings en Ensign Hiorth te luisteren, waarna een onzer in een korte toespraak aan Ensign Hiorth, den Officier die ons zoo menigmaal in onze geestelijke noodden bijstond, het vergrootte portret van zijn nog zoo vroeg tot den Heer geroepen kleinen jongen aanbood.

Als door den Heiligen Geest geïnspireerd sprak daarna de Kolonel ons toe. Zijn woorden drongen ons tot in het harte, woorden van aanmoediging op den weg des Levens, woorden die het hart bewerkten als de ploeg den akker. Geen wonder dat vier onzer lotgenooten zich aan den Heer gaven.

Gedurende de samenkomst deed het zangkoor flink zijn best, begeleid door de muziek, dat zich ook eenige malen afzonderlijk liet hooren. Evenals vorige jaren ontving ieder onzer een scheurkalender, waarmede onze kamertjes nu versierd zijn.

De volgende uitlating van een mijner lotgenooten spreekt misschien wel beter dan vele woorden van de groote zegeningen:

„Deze dag heb ik betoel betoel Kerstfeest gevierd. Nooit tevoren heb ik zoo'n Kerstmis gehad, ook buiten niet, en dat in de gevangenis”

Broeder Nassy.

LEGER DES HEILS

HANDELS-DEPARTEMENT

Afdeeling BOEKHANDEL — JAVASTRAAT — BANDOENG

Zoo juist ontvangen:

BETTEX	'n Kwesitie van smaak	geb. f 2 25
	Het Wonder	„ „ 2.50
	Het Boek der Waarheid	„ „ 3.50
	Hemelsche Werkelijkheden	„ „ 2.75
	Uit Israëls Geschiedenis	„ „ 3.50
	Van de Grootheid des Drieënigen Gods	„ „ 3.50
	Salomo, Daniël en de Hope Israëls	„ „ 3.50
	Twijfel?	„ „ 3.90
	De Bijbel Gods Woord	„ „ 5.—
	Natuurstudie en Christendom	„ „ 6.—
	Natuur en Wet	„ „ 7.—
	Het Lied der Schepping	„ „ 5.25
	De Symboliek der Schepping	„ „ 5.25
	Beschaving	„ „ 2.50
	De boeken van BETTEX behooren tot de meest lezenswaardige lectuur in het Christelijk gezin. — Hebt gij er reeds kennis mee gemaakt?	

Mr. PHILIP MAURO.	666 Het getal des menschen	geb. f 3 60
	De dag des menschen	„ „ 3.50
	Leven in het Woord	„ „ 1.75
	De schrijver geeft blijk van groote belezenheid, en biedt U een schat van kennis.	

Ds. J. J. KNAP	Ozi. De Lendenen Omgord	geb. f 11.75
Dr. E. LAURILLARD.	Geen Dag zonder God	„ „ 6.—
Dr. J. R. MILLER.	Morgengedachten	„ „ 5.—
	Bijbelsche Dagboeken. De inhoud is zuiver schriftuurlijk en zeer geschikt om, in den morgenstond gelezen, wijding te geven aan den ganschen dag.	

ULFERS —	De Bijbelsche Geschiedenis aan kinderen verhaald	geb. f 8.50.
-----------------	--	--------------

Vervolg van pag. 2 kol. 4

geroepen bij hun aankomst op 11 Februari te Tandjong Priok

Onze makkers hebben een goede reis gehad en hebben gezond en wel voet aan wal gezet in Insulinde.

De Stafkapitein is een officier van rijpe ervaring in den heilsstrijd in Nederland opgedaan gedurende vele jaren. Zijne laatste aanstelling was als Divisie-officier. Wij zijn er zeker van, dat de komst van Stafkapitein en Mevrouw Palstra naar Indië een groote aanwinst zal zijn voor onzen arbeid.

Adjudante Beckley heeft vóór haar verlof jaren lang gewerkt als assistente van Majoor Dr. Wille, zoolwiel voor verpleging als voor administratie. In haar tegenwoordige aanstelling vertrouwen wij dan ook, dat zij tot groote hulp zal zijn.

Vol goeden moed zijn zij naar hunne aanstellingen vertrokken, die men in de Officieele Mededeelingen vindt vermeld.

Mevrouw Majoor Thomson wordt hier terug verwacht met de eerstvolgende reis van het ss Houtman van Australië. Wat zal er een vreugde zijn op Celebes. De Majors hebben Roy, hun jongste zoon, in Australië achter moeten laten ter voltooiing van zijn opvoeding. Hun oudste jongen, die reeds vroeger daarheen ging, maakt het ook heel goed.

De officieren, die over Barcelona naar Java zouden komen, misten hun boot, doordat hun trein ingesneeuwd was waardoor een belangrijke vertraging was ontstaan. Zij zagen zich verplicht naar Amerika te reizen en thans ontvingen wij bericht dat zes hunner den 4den Maart a.s. van San Francisco zouden afreizen naar Indië. Kapitein en Mevrouw Loois zullen eerst een paar weken later hun reis kunnen voortzetten.

***

ONZE OFFICIEREN IN DE DESA'S doen menigmaal merkwaardige ervaringen op. Ensigne Bohm, die aan het hoofd staat van het hulpziekenhuis te Toeren schreef bijvoorbeeld, dat een politieoppas op een dag met vijf zieken bij haar kwam. Zij hadden koorts gehad en waren door een doekoen „behandeld.” Tot gering der koortsen had hij hen overal, tot in het gezicht toe, korte spelden zonder knop in het vleesch gedrukt. Daardoor zouden zij hun volle krachten terug krijgen. Is het te verwonderen dat de menschen door een dergelijke onhygiënische bewerking nog zieker werden dan zij reeds waren? Eén patiënt had tien spelden in het lichaam, waarvan er maar zes verwijderd konden worden. De overige vier waren reeds te diep ingedrongen.

De andere waren milder behandeld en hadden respectievelijk „slechts” acht, zes, vijf en drie spelden, welke gelukkig alle verwijderd konden worden.

Wat heerscht er toch een duisternis en bijgeloof! Onze makkers hebben een heerlijke taak om hierin wat licht te brengen en overal stoffelijke zoolwiel als geestelijke hulp te mogen verlenen in ziekte, droefheid en onwetendheid.

***

DE EVANGELISATIE IN HET MILITAIR HOSPITAAL. Toen ik onlangs in verband met het ontmoeten van nieuw aangekomen officieren te Weltevreden was, vernam ik dat er dien avond juist de wijkelijksche samenkomst in het militair hospitaal gehouden zou worden en ik besloot dus daar een verrassingsbezoek te brengen. De heilssoldaten vormden een kring in den tuin en al spoedig waren wij omringd door patiënten.

Gedurende het zingen van het eerste lied stroomden voortdurend meerdere belangstellenden aan, tot een tweehonderd en vijftig toehoorders om ons heen stonden. Wat hartelijk werd er meegezongen en hoe gretig geluisterd naar de getuigenissen en naar de eeuwig nieuwe boodschap van het Evangelie des Vredes.

De Adjudants Schipper en Eccles en hunne getrouwen vinden hier heerlijke kansen en weten deze dan ook te waardeeren.